

Referanser:

Arkivsak: 19/02646-1

Saksdokumenter:

KR 44.1/19 Kirke 2030 oppsummering styringssamtaler våren 2019

KR 44.2/19 Framskrivning av antall medlemmer i Den norske kirke

Satsinger i budsjett 2020

Sammendrag

Kirkerådet har bedt om en sterkere involvering i prioriteringsspørsmål i forkant av budsjettsaken som fremmes for Kirkerådet i desember hvert år. Grunnlaget for drøftingen vil være en beskrivelse av nå-situasjonen på bakgrunn av Årsrapport for 2018, gjennomførte styringssamtaler med bispedømmene og «Kirke 2030». Det foreslås en inndeling i tre nivåer: 1) to flerårige satsinger, 2) inntil fem fokusområder, og 3) innovasjon innenfor rammen av generell drift (plan). De vedtatte satsingene på nivå 1) vil berøre hele Den norske kirke, og krever god planlegging og lang gjennomføringsperiode. Fokusområdene på nivå 2) vil primært berøre rettssubjektet og særlig bispedømmerådene og Kirkerådet, og kan lede frem til større satsinger på nivå 1). Gjennom plandokumentet som fremmes samtidig med budsjettsaken vil utviklingsoppgaver som løses innenfor driften bli beskrevet. Kirkemøtet behandlet spørsmålet om prioriteringer og beslutninger i sakene i sak KM 08/19 Endring av Kirkemøtets budsjettreglement, og sak KM 12/19 Kirkemøtets fordeling av midler 2020 og orientering om budsjett for 2019. Både komitemerknader og vedtak må følges opp av Kirkerådet gjennom plan, budsjett og regnskap.

Forslag til vedtak

1. Kirkerådet ber om at følgende satsinger og fokusområder blir innarbeidet i budsjett for 2020:

Satsinger:	
1.	
2.	
Fokusområder:	
1.	
2.	
3.	

4.	
5.	

2. Kirkerådet ønsker ikke å endre Kirkerådet og Kirkemøtet sin rolle i vedtak, godkjenning og fastsetting av regnskap og budsjett.
3. Kirkerådet ønsker å styrke Kirkemøtets rolle i godkjenning av regnskap og budsjett ved å:
 - a. utarbeide et rullerende langtidsbudsjett på budsjettgruppenivå på minimum 3 år,
 - b. xxx
 - c. xxx

Saksorientering

Økonomiforvaltningen – det store bildet

Den samlede inntekten for rDnk i 2019 er i overkant av kr 2,236 mrd, inklusive midler til Kirkevalg 2019, og overføringer fra OVF, tilskudd til Svalbard kirke og tilskudd til gravplassforvaltning.

I svært grove trekk fordeles midlene slik i 2019:

- 123 mill til felleskostnader på rettssubjektsnivå (gr 1A/C)
- 10 mill til effektiviseringsuttak (gr 1A/C/B, jf sak KR 67/18)
- 206 mill til pensjonskostnader (gr 1A/C)
- 100 mill til Kirkerådet og Bispemøtet, eks pensjon (gr 1A)
- 1.195 mill til bispedømmerådene eks pensjon (gr 1A)
- 483 mill til tilskudd til trosopplæring, diakoni, undervisning og kirkemusikk samt Oslo og Nidaros domkirker (gr 1B, inkl ekstra kr 14 mill i 2019)
- 10 mill til økumeniske kontingenter og –tiltak (gr 2)
- 31 mill til tilskudd til andre kirkelige aktiviteter (gr 3)
- 80 mill til Kirkevalg, Svalbard kirke, gravplassforvaltning og fengselsprest i Borg.

Budsjettet for 2019 ble vedtatt i sak KR 67/18. Budsjettet ligger kr 92,8 mill høyere enn tildelte midler som i sin helhet skyldes pensjonskostnader knyttet til solvenspremien. Kirkerådet er i dialog med departementet for å søke denne dekket. Det er også viktig å nevne at det som følge av sak KR 23/19 (Årsregnskap 2018) er overført ubrukte midler til kirkevalg fra 2018 til 2019 slik at den samlede rammen til Kirkevalget 2019 for de to år er på kr 89 mill.

Lønnsandelen i samtlige av disse punktene er svært høy, også på tilskuddspostene. Bispedømmerådene har i sine budsjetter store frihetsgrader i bruk av midlene, adgang til å skaffe eksterne inntekter, og samhandle med andre (kommuner, menighetsråd og felleråd) for «spleiselag» for finansiering av stillinger ut over prestestillingene.

Økonomisk usikkerhet

Risikovurdering er en viktig del av en forsvarlig økonomiforvaltning, og må ligge til grunn for vurderinger av størrelsen på egenkapital, behov for økonomisk buffer gjennom året m.m.

De viktigste usikkerhetsfaktorene kan beskrives slik:

- Størrelsen på grunnbevilgningen over statsbudsjettet. Avhenger av politisk «klima». Krf er i høst ikke i vippeposisjon, men i flertallsregjeringen Solberg. Den norske kirkes betydning i samfunnet, medlemsopplutning o.l. vil trolig påvirke størrelsen på statstilskuddet over tid.
- Tilstrekkelig kompensasjon for pris- og lønnsvekst. Med 3% vekst utgjør dette behovet over kr 60 mill per år.
- Usikkerhet om pensjonskostnader. Prognosene for kostnader til dette har svingt betydelig de siste årene. Det er forsøkt etablert en ordning hvor egenkapitalen på den ene siden og dialog med departementet på den andre siden skal håndtere pensjonskostnadene slik at resten av driftsbudsjettet blir berørt i minst mulig grad (jo-jo-budsjettering). I sak KM 07/17 Kirkemøtets fordeling av midler for 2018 og orientering om budsjett for 2017» er komiteens merknad om egenkapital følgende: «Komiteen forventer at staten fullfinansierer virksomhetsoverdragelsen ved å øke egenkapitalen til et forsvarlig nivå på minimum 400 mill kr. Et slikt nivå tilsvarer 20% av driftsbudsjettet». Egenkapitalen per 01.01.2017 var på 100 mill kr, og det må vurderes om EK skal styrkes målrettet ut over forventet avkastning av kapitalplassering og eventuelle driftsoverskudd eller om Dnk kan tåle en lavere EK på kort og mellomlang sikt.
- Ovf-tilskuddet, og andre overføringer av verdier fra Ovf til Dnk kan det bli endringer i som følge av Ovf-meldingen og seinere vedtak om dette.
- Rekrutteringsutfordringen av prester er stor, og økende. Det kan se ut til at bispedømmene i økende grad kan få vanskeligheter med å bruke opp lønnsdelen i sine budsjetter på å finansiere prestestillinger. Dette vil kreve mye god organisering og kreativitet i bispedømmene for å få hjulene til å gå rundt og tjenester levert slik at vi fortsatt kan være en landsdekkende folkekirke.
- Kapitalforvaltning er alltid en risiko. Det er i hovedsak knyttet til oppnådd avkastning på kapitalen, bidrag til investeringer i samsvar med kirkens etikk samt omdømmerisiko knyttet til etiske problemstillinger ved kapitalforvaltningen.

Etablerte elementer fra plan, og mulige nye satsinger

Overskriftene i plansaken for 2019, som igjen ligger til grunn for fordeling og budsjettering er som følger:

1. Gudstjenestelivet blomstrer:
 - a. Vekst i antall deltakere per gudstjeneste
 - b. Flere velger kirkelig vigsel
 - c. Oppslutning om kirkelig gravferd holdes oppe
 - d. Flere menigheter inkluderer samisk språk i gudstjenestelivet
 - e. Gudstjenesten knytter oss til den verdensvide kirken
2. Flere søker dåp og trosopplæring
 - a. Oppslutningen om dåp holdes oppe
 - b. Oppslutningen om trosopplæringstiltakene er stabil
 - c. Oppslutningen om konfirmasjon holdes oppe
3. Kunst og kulturuttrykk er en del av kirkelivet
 - a. Vekst i antall deltakere på konserter og kulturarrangement
 - b. Flere åpne kirker
4. Folkekirken engasjerer seg i samfunnet
 - a. Flere menigheter med diakonal betjening
 - b. Flere menigheter tilbyr fellesskap til nye i Norge

- c. Arbeid med religionsdialog styrkes
 - d. Kirkens digitale nærvær øker
 - e. Kirken er synlig på flere arenaer i det offentlige rom
 - f. Samarbeidet kirke/skole styrkes
 - g. Kirken fremmer menneskeverd, fred, menneskerettigheter og vern om skaperverket
5. Flere finner sin plass i kirkelig arbeid
 - a. Rekruttering til vigslede stillinger styrkes
 - b. Flere engasjeres til frivillig tjeneste i kirken
 - c. Kirkelige medarbeidere trives i jobben
 - d. Tilbud til unge i menigheten styrkes
 6. Kirken har en demokratisk og velfungerende organisasjon
 - a. Oppslutningen om kirkevalg opprettholdes
 - b. Reduksjon i administrative kostnader
 7. Den globale kirkens enhet
 - a. Den norske kirke ivaretar sine medlemsforpliktelser i økumeniske organisasjoner

Språklig og metodisk er dette en krevende liste (fordi den henger sammen med nøkkelindikatorer og kritiske suksessfaktorer) Det er ikke umiddelbart lett å se det helhetlige utfordringsbildet Dnk står overfor på bakgrunn av listen. Samtidig er det en ganske dekkende liste over aktivitetsområder som Kirkerådet jobber på. Ofte vil planen utløse en diskusjon om hva som kan/bør måles – og ikke, hva er kvalitet? o.l. Hensikten med listen er å bidra til helhet og oversikt, og ikke gå inn i en metodediskusjon.

Sekretariatet foreslår å innføre tre nivåer for utvikling, innovasjon og satsing. Det øverste nivået kaller vi «satsinger». Disse kan det ikke være for mange av samtidig. For 2019 har vi to: Dåp og Digital satsing/Kirken på nett. Satsinger vil omfatte og gjennomsyre hele Den norske kirke, ikke bare rettssubjektet. Av den grunn må satsingene springe ut av Kirkemøtets visjonsdokumenter. Satsinger bør være vel forberedte, og pågå over flere år. Satsinger avsluttes når prosjektet er gjennomført, men bør også kunne avvikles som satsing, når noe annet er vurdert som enda viktigere.

Det neste nivået kaller vi «fokusområder». Det er trolig mulig å håndtere opp til 5 fokusområder samtidig, men ikke flere. Disse vil som regel primært være eiet og drevet av rettssubjektet ved bispedømmerådenes- og kirkerådets sekretariater. Som regel vil dette være flerårige saksområder. For 2019 kan to områder karakteriseres som fokusområder: Rekruttering og Flere diakonistillinger. Forslag og vurderinger for ytterligere fokusområder i 2020 følger nedenfor i saken. Etter å ha jobbet med et fokusområde noe tid, kan det vurderes å utvikle en satsing på området, eller konkludere med at jobben er gjort og det kan videreføres av Kirkerådets sekretariat som en ordinære drifts- og utviklingsoppgave.

Det tredje nivået er drift og utvikling som primært planlegges og gjennomføres i Kirkerådets sekretariat. Her vil hele porteføljen av utfordringer for Kirkerådet være representert. Arbeidsområder som svarer på Kirkemøtets visjonsdokument med formulerte strategiske mål ligger til grunn for utarbeiding av forslag til plan for hvert år. Ressursbruken er innarbeidet i forslag til budsjett fra sekretariatet.

Etablerte større satsinger

I 2019 ble det etablert to nye satsinger jf vedtak i Kirkerådet:

- Dåp
- Kirken på nett/digital satsing

Størrelsen på disse satsingene for 2020 må vurderes, sammen med de tiltakene som skal utvikles på satsingsområdene.

I tillegg ble det i 2017 etablert et treårig rekrutteringsprosjekt (jf sak KR 19/17 samt påfølgende behandlinger om rekrutteringsprosjektet). Prosjektet er finansiert med midler fra Kirkens landsfond (ca kr 6 mill) samt deler av Kirkerådets Ovf-midler i 2019 for å dekke budsjettbehovet. Prosjektet startet opp i 2018 og skal etter planen avsluttes i 2020. Budsjettbehov for 2020 fremmes i budsjettsaken i desember 2019. I statsbudsjettet for 2019 ble det gitt en bevilgning ut over det som trengtes til pris- og lønnsvekst på 14 mill. Disse midlene ble i sak KR 67/18 øremerket diakoni og fordelt mellom bispedømmene. Midlene er brukt til spleiselag med andre aktører, og har resultert 35 nye diakoniårsverk fordelt på 43 ulike stillinger.

Noen problemstillinger til drøfting:

- Hvor mange satsinger og fokusområder kan vi ha samtidig? (I tillegg til at vi jobber med hele spekteret av problemstillinger hele tiden)
- Er det ønsket om særskilt oppfølging og rapportering til Kirkerådet på satsinger og fokusområder?
- Dåp er en satsing som er grunnleggende på så mange vis. Skal denne satsingen pågå som satsing over flere/mange år? Er det behov for endringer eller forsterkninger i satsingen? En av mange utfordringer som er identifisert er et behov for gode tekster/materiell som retter seg mot barn, og mot foreldre som vurderer dåp. Skal vi bruke større ressurser på et slikt utviklingsarbeid?
- Er det grunnlag for en ytterligere forsterking av den digitale satsingen/kirke på nett? Skal vi mere aktivt lete frem og utvikle kirkelige stemmer i det offentlige rom, både ordinære- og sosiale medier? Dette kan f.eks. handle om utvikling av kurs for kirkelig ansatte, bedre tilrettelegging for bruk av multi-media, utvikling av flere apper etc. (Dette kan suppleres muntlig i møtet.)
- I plansaken for 2019 er Ny kirkeordning ikke med som satsing/fokusområde, samtidig som dette er noe Kirkerådet må levere på. Er det grunnlag for et eget fokusområde?
- Det bygges store nye fengsler i Agder. Det er tre fengsler som skal etableres; Mandal, Froland og Evje (kvinnefengsel). Ut fra normtall fra kriminalomsorgen er det da behov for 3 nye stillinger. Etter 2017 kommer det ikke øremerkede midler til disse prestestillingene. Hvordan bør Kirkerådet håndtere prioriteringsutfordringen?
- Kirkerådet skal jobbe med fordelingsnøkler på tilskuddet til bispedømmene – ut over fordeling av menighetsprestestillinger – spesialprester, storbyutfordringer m.m. Er det innspill til dette? Bør det etableres en incentivstruktur i forhold til måloppnåelse for deler av tildelingen?
- I Sak KM 12/19 (fordeling av midler 2020) vedtok Kirkemøtet: «3. Kirkens møte med mennesker i alle livssituasjoner er avhengig av ansatte og frivillige. Kirkemøtet ber Kirkerådet vurdere hvordan frivilligheten kan styrkes.» Sekretariatet i Kirkerådet planlegger å følge opp med en bredt anlagt KM-sak om frivillighet, inkl givertjeneste. Bør dette være et fokusområde?
- Skal egenkapitalen styrkes ut over forventet avkastning på kapitalinvesteringer og eventuelt overskudd? Jf risiko for at departementet ikke dekker pensjonskostnader samt risiko for reduksjon i statlige tilskudd.

- Rekruttering
 - Tross gode tall på rekruttering til cand.theol. er vi ikke i nærheten av tallet på forventede avganger de neste årene
 - I tillegg er det stort behov for rekruttering av flere kateketer, diakoner og kantorer
 - Rekrutteringsutfordringer påvirker evnen til å være folkekirke
 - Bør rekrutteringsarbeidet forsterkes? Bør kirken forsterke sitt arbeid på permanent basis når det gjelder rekruttering? Eventuelt også øke bemanning? Bør rettssubjektet, særlig ved bispedømmerådene, finansiere og drive ungdomstiltak lokalt/regionalt?
- Diakoni
 - 14 ekstra millioner har gitt 43 nye stillinger i 35 årsverk. Den effektive bruken av disse midlene gir potensial for videre arbeid for mer midler til diakonien
 - Plan for diakoni kommer til KM2020, og dette kan følges opp med et løft på diakonien
 - Dnk har hatt stort fokus på trosopplæring og gudstjeneste på 2000-tallet, noe som nå kan tale for fokus på diakonien nå
 - Samtidig er det uttalt at gevinsten av effektiviseringen skal brukes til en ytterligere diakonal satsing. Det blir spennende å se om vi i statsbudsjettet for 2020 får beholde gevinsten. Dersom vi får det, gir Kirkerådet sin tilslutning å bruke pengene til diakoni?
- Konfirmasjon
 - Konfirmasjonstallene går nedover, og det kan være behov for en helhetlig satsning på konfirmasjonstiden
 - Vi vet at leirarbeid er viktig, men opplever økonomisk press på dette som utfordrer oss til å tenke nytt på dette arbeidet
 - Mange prester kan stå lengre i tjeneste hvis de får avlastning på konfirmantarbeid. Dette løses lokalt på ulike måter, er det mulig å tenke løsninger mer på tvers av menigheter?
 - Konfirmasjonstiden er en potensiell start for videre engasjement i en menighet og for rekruttering til kirkelig utdanning
- Frivillighet
 - Frivillighet ligger an til å bli KM-sak i 2020
 - Det er verdt å se på behovet for å endre tenkningen fra instrumentell frivillighet («hvem skal gjøre disse oppgavene for oss») til et fokus på hva frivillige har ønske om å få bidra med
 - Rekrutteringsutfordringer fordrer ny tenkning knyttet til hva frivillige kan bidra til
- Åpne kirker/Kulturarv
 - KM, KR og BM har uttrykt ønske om flere åpne kirker
 - Åpne kirker er et godt virkemiddel i møte med bredden av medlemmer som har et forhold til «sin» kirke og kan ha interesse av å besøke den utenom gudstjenester og andre arrangementer
 - Åpne kirker har sammenheng med allmenhetens opplevelse av kirkene som kulturarv og felleseie
 - Formidling av arkitektur, historie, utsmykning og troshistorie knyttet til kirkene kan utvikles
- Kirkelige dialogsentre. Saksområdet berører fire ulike forhold:
 - Organisering: Anbefalt organisering av kirkelige dialogsentre.

- Forankring og rapportering: Strukturer som sikrer nasjonal forankring og rapporteringsrutiner for sentrene.
- Nasjonalt samarbeid: Anbefaling for sentrenes nasjonale samarbeid og koordinering.
- Økonomi: Sikring av sentrenes økonomi: Sentralkirkelige tilskudd til en nasjonalt satsning og samarbeid om økonomiske modeller med bispedømmene og andre bidragsytere.

Det vil komme en orienteringssak til Kirkerådet i september, og tildeling av midler vil bli vurdert av Kirkerådet i desember i forbindelse med budsjett 2020. Bør dette være et fokusområde for 2020, eller bør det ivaretas på plannivå?

- Integreringsarbeid
 - Svært mange menigheter i Den norske kirke er «helhvite»
 - Endringer i befolknings sammensetning utfordrer til arbeid med inkludering dersom Dnk fortsatt skal være folkekirke
 - Tilflyttere er en stor potensiell ressurs i Dnks menigheter
- Kirke/skole
 - Ny overordnet del og nye læreplaner gir nye muligheter for hvordan menighetene samarbeider med skolene
 - Skolesamarbeid innebærer å treffe hele bredden av et årskull og har dermed en bredere effekt enn trosopplæringen kan ha
 - Skolen er en viktig samfunnsaktør

Direktøren foreslår å videreføre to satsinger i 2020; Dåp og Kirken på nett. Når det gjelder fokusområder er det ønskelig og håndterbart å ha inntil 5. Ut av alle de saker det jobbes med kan gjerne de fem utgå fra følgende liste (ikke prioritert):

- Kirkeordning
- Rekruttering
- Diakoni
- Konfirmasjon
- Frivillighet
- Åpne kirker/Kulturarv
- Kirkelige dialogsentre
- Integreringsarbeid
- Kirke/skole

Kirkerådet inviteres til å sette inn to satsinger og inntil fem fokusområder i vedtaket. Dette vedtaket legges til grunn for budsjettarbeidet for 2020 som starter opp etter sommeren, forankres m stiftsdirektørene, medbestemmelse utøves, statsbudsjettet og inntektssiden hensyntas, før budsjettet vedtas av Kirkerådet i desember.

Hvordan gi folkevalgte mer «hånda på rattet» i økonomisaker?

Dette ønsket er satt ord på fra Kirkerådet ved ulike anledninger, og Kirkemøtet hadde dette oppe og traff vedtak i forbindelse med årets økonomisaker. Kirkerådet må svare på dette, og det bør skje gjennom høstens budsjettprosess. Dette gjelder hvordan dokumenter utformes og hvilke problemstillinger som bør behandles og vedtas av Kirkemøtet. Over tid er det utviklet en systematikk som innebærer at Kirkerådet inviteres til å fastsette hva det skal satses på (eventuelt reduseres ressurser til) samtidig som sekretariatet finner ut hvordan satsinger og plan skal

gjennomføres. Det er ikke opplagt at sekretariatet har fått til denne balansegangen. Det er lenge siden budsjetterte tiltakslistene var en del av Kirkerådets budsjettsak, eller er rapportert på. En felles utfordring er hvordan sekretariatet best kan uttrykke det politiske handlingsrommet, slik at Kirkerådet kan treffe vedtak, og deretter gjennomfører sekretariatet. Ett tiltak til forbedring på området, er Kirkerådets juni-seminar. Dette kan det være hensiktsmessig å gjennomføre årlig.

Budsjettsaken de siste årene har hatt et to-delt innhold; et fordelingsvedtak av statstilskuddet og andre kjente inntekter til de ulike budsjettgruppene, og et budsjettvedtak for rettssubjektskostnader (110), Kirkerådet (120) og Bispemøtet (130). Både fordeling og budsjettering hører sammen i en diskusjon om denne tematikken.

Noen spørsmål til drøfting:

- Med utgangspunkt i Sak KR 67/18 (Budsjett 2019): er detaljeringsgraden i saken hensiktsmessig?
- Hvordan kan sekretariatet understøtte en prioriteringsprosess? Store deler av tildeling går til lønn, og vil av den grunn være ganske bundet. Hvordan kan Kirkerådet gi mere langsiktige styrings- og endringssignaler til sekretariatet på bruken av ansatteressursene? Beslutningen om effektiviseringsprosessen på merkantilt område er ett eksempel på et slikt vedtak.
- Kirkerådets sekretariat er av flere ulike grunner inne i en periode med høyere turn-over enn vanlig. Ved nyrekruttering blir det vurdert «hva som trengs mest», og det blir rekruttert i forhold til våre mål. Da kan det oppstå et etterlatt inntrykk av at sekretariatet vokser eller eser, fordi det blir fokus på tilgangen og ikke på avgangen. Dette kan være en omdømmeutfordring. Hvordan ønsker Kirkerådet å styre/følge denne utviklingen?
- Er det ønske om egne «satsingspott» som kunne vært drøftet noe mer uavhengig av den faste driften? For eksempel vil Kirkerådets andel av tilskudd fra OVF (kr 8,3 mill i 2019), bruk av Tilleggsgavefondet, Kirkens Landsfond og andre avsatte midler gi et økonomisk rasjonale for en slik satsingspott.
- Hvordan kan Kirkemøtet gis en riktig «hånd på rattet» gjennom å vedta å godkjenne eller kritisere fortiden/regnskap/årsrapportering, og gi uttrykk for forventning om endring/prioritering fremover?
- Er det behov for en fast Finanskomite i Kirkemøtet som også kunne vært informert mellom Kirkemøtene som grunnlag for Kirkemøtebehandlingen av økonomisakene?
- Komiteens merknader i Sak 12/19:

«Komiteen slutter seg til foreliggende forslag om fordeling av økonomiske rammer for 2020 og foreslår ingen endringer i fordelingen. Komiteen viser til sak KR 23/19 og foreslår endring i vedtakspunkt 1 ved å føye til tekst om at regnskap 2018 tas til orientering. Komiteen mener at Kirkerådet bør vurdere hvordan Kirkemøtet sin rolle i godkjenning av regnskap og budsjett kan styrkes.» ...

Utfordringen i dette er Kirkemøtets forventning om å vedta budsjettet og godkjenne regnskapet. Det er ikke mulig for en virksomhet som vår å vedta budsjetter så seint som i april i driftsåret. Derfor er det svært krevende å legge om dagens ordning med at Kirkerådet vedtar budsjettet i desember. Når det gjelder godkjenning av regnskapet gjelder litt tilsvarende formalistiske hensyn. Ekstern revisor vil ikke skrive revisjonsberetning før regnskapet er

godkjent. Dersom det skulle dukke opp formaliteter i Kirkemøtet som krever den minste endring i regnskapet, vil Kirkemøtet måtte innkalles på nytt før 1. juni for å godkjenne regnskapet. Dette er til nå vurdert som en risiko som er søkt løst ved at Kirkerådet både fastsetter og godkjenner regnskapet. KM har i dag myndighet til å gi rammer for fordeling av midler til ulike grupper for kommende år. Handlingsrommet er ikke benyttet, ut over at det er bedt om utredning og fremlegg av nye fordelingsnøkler for menighetsprestetjenesten, å vurdere reduksjon i tilskuddet til Kifo, samt at det kan avsettes midler strategiske satsinger (på vilkår). Kan Kirkemøtets ønske om å ha mer styring og peke på retning imøtekommes ved å legge frem saker på en annen måte?

- Kirkeloven § 25, fjerde ledd lyder: «Kirkerådet har ansvar for at økonomiforvaltningen og økonomistyringen av de midlene som Kirkemøtet disponerer, er forsvarlig. Kirkerådet fastsetter regnskapet. ...» I forarbeidene Prop. 55 L kap 3.2.3.2 andre avsnitt sies det at: «... selv om Kirkemøtet skal bestemme fordelingen av statens rammetilskudd på formål og oppgaver, er Kirkemøtet som organ ikke egnet for økonomioppgaver ellers. Departementet mente derfor at Kirkerådet må bestemmes som det organet som har ansvaret for økonomien i det nye rettssubjektet, og som også forpliktet til, på vegne av Kirkemøtet, å følge opp tilskudd som er viderefordelt til andre instanser. Hvilke formål og instanser som skal tilgodeses, og med hvilke beløp, vil det være Kirkemøtet som bestemmer, men ansvaret for den videre budsjett- og økonomioppfølgingen burde ligge til Kirkerådet. Formålet med forslaget var blant annet å tydeliggjøre at ett organ, dvs Kirkerådet, måtte ha det regnskapsmessige ansvaret og kunne stilles til ansvar for eventuelle feil, misligheter eller liknende, og at ett organ burde ha ansvaret for å rapportere om anvendelsen av midlene, ikke bare overfor Kirkemøtet, men også overfor staten.» Kirkemøtets budsjettreglement og Økonomiregelverk for rettssubjektet Den norske kirke fastsatt av Kirkerådet gjenspeiler denne rettstilstanden på en god måte. Hva kan gjøres for likevel å tilfredsstille Kirkemøtets ønske om at deres rolle blir styrket?
- Kirkemøtet vedtok nytt budsjettreglement i Sak KM 08/19. I § 2 heter det «Budsjettet vedtas av Kirkerådet for kalenderåret. Det skal også utarbeides et rullerende langtidsbudsjett på budsjettgruppenivå på minimum 3 år. Langtidsbudsjettet vedtas av Kirkemøtet. Kirkemøtet tar til orientering forrige års regnskap og inneværende års budsjett, og fatter vedtak om kommende års budsjett.» Vil budsjettgruppenivå være tilstrekkelig for det Kirkemøtet, og kanskje Kirkerådet, etterspør?